

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 96 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om det kongelige Teaters Deling i et Skuespilhus og et Operahus.

Forhandlingen genoptoges.

J. Oskar Andersen: For at kunne tale med om dette Lovforslag, saaledes at ens Indlæg kan have nogen Betydning, bør man jo have baade kunstnerisk, økonomisk og bygningsteknisk Indsigt. Jeg maa desværre beklage, at jeg paa de to sidste Omraader er saa temmelig blank, og med Hensyn til det første kommer den rent personlige Opfattelse jo til at spille en afgørende Rolle. Men man kan ogsaa se paa vort Nationalteater ud fra det Synspunkt, jeg mener, Rigsdagen i al Almindelighed bør anlægge paa, hvorledes et Nationalteater bør være indrettet, og dér kan vi vel alle danne os et Skøn. — Med Hensyn til det bygningstekniske er der et Punkt, hvor det forekommer mig ganske klart, at der er meget store Mangler ved den nuværende Ordning, idet, som det saa udmærket blev fremhævet i Gaar af mit Partis Ordfører, det, vi kalder Maskineriet, er saa gammeldags ved det nuværende Teater, at det i høj Grad trænger til Fornyelse. Men det, jeg først og fremmest vil dvæle ved her, er, at man ønsker at ombygge det kongelige Teater saaledes, at Orkester og Scene væsentlig forandres. Nu har det jo tidligere været meget omtalt, at man hørte daarligt i det kongelige Teater. Det har imidlertid vist sig i de Aar, dette Teater har været brugt, at det var en meget tilfredsstillende Bygning for Opera og Ballet, og de Klager, der tidligere lød fra de reciterende Kunstners Side — den Gang man fra den Side ønskede et lille Teater —, er jo blevet væsentlig modificeret nu, da man er gaaet over til at erklære, at ogsaa det reciterende Skuespil trænger til en stor Scene. Den Adresse, som det samlede Skuespilpersonale rettede til Regering og Rigsdag, udtalte — og det er meget interessant at lægge Mærke til —: „Det er en almindelig og stadig tilbagevendende

Misforstaaelse i Offentligheden, at vi mener, at der ikke kan tales fra det nuværende Teater. De forløbne 40 Aar har bevist det modsatte“. Jeg maa i Parentes sige, at jeg finder, det er heldigt, at det kongelige Teaters Skuespilpersonale er kommet til dette Standpunkt, for der er vel ingen af os, som besøger det kongelige Teater, der ikke let har kunnet konstatere Sandheden heraf. Vi konstaterer rigtignok ogsaa, at der til Tider høres meget daarligt i det kongelige Teater, men det hænger ganske sikkert sammen med, i alt Fald i fremtrædende Grad, at det nuværende Skuespilpersonale omfatter Personer, der ikke har tilstrækkeligt Herredømme over deres Stemmes Brug, i alt Fald enkelte, hvis Stemme aabenbart er af en saadan Art, at det ikke nytter at gøre sig Haab om, at den skal kunne komme til at slaas til paa Teatret. Dertil kommer, at den nuværende moderne Instruction er ganske forskellig fra den, der tidligere blev brugt, idet den synes at tillade Skuespillerne meget ofte at vende Ryggen til Publikum, og den quasi-realistiske Virkning, det fremkalder i et moderne Skuespil, at vi undertiden ser Skuespillerne bagfra, forhøjer selvfølgelig ikke den kunstneriske Nydelse af Ordene, eller, rettere sagt, det er meget ofte, at man i det kongelige Teater ikke kan høre Skuespillerne, fordi de taler ind efter i Stedet for udefter. Men Personalet mener nu — og det samme mener den højtærede Minister, som har forelagt dette Forslag —, at Forholdene vil blive meget forbedret ved en Ombygning af Scenen og Orkestret. Dertil vil jeg nu sige — og det kan dog være klart for enhver, selv om man i øvrigt mangler bygningsteknisk Indsigt —, at dette betyder en absolut Forringelse af det nuværende kongelige Teaters praktiske Brug, og det betyder endvidere en i alt Fald for os uoverseelig Følge med Hensyn til dette Teater. Det sikre er, at Teatret saa ikke vil kunne bruges til Opera og Ballet, og vi ved, at det kan bruges dertil. Det usikre er, om det vil blive bedre i akustisk Henseende, og der maa vi i Rigsdagen, som ikke er Kendere paa det bygningstekniske Omraade, i alt Fald have en udpræget Mistro til Nyttens af at anvende alt for store Summer paa noget, som altid har vist sig at være grumme usikkert. Vi har det allerbedste Eksempel i denne Sal. Man har sikkert fra alle Sider, som har haft med det at gøre, gjort sit bedste for at faa en Sal, som var let at tale i og god